

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/822

af 25. maj 2018

om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113 og 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at fremme nye initiativer på området skattemæssig gennemsigtighed på EU-plan er der i de senere år foretaget en række ændringer af Rådets direktiv 2011/16/EU ⁽³⁾. I denne sammenhæng blev den fælles indberetningsstandard for oplysninger om finansielle konti («den fælles indberetningsstandard»), der er udarbejdet af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), introduceret i Unionen ved Rådets direktiv 2014/107/EU ⁽⁴⁾. I den fælles indberetningsstandard foreskrives automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti, der indehaves af ikke skattemæssigt hjemmehørende personer, ligesom der fastlægges rammer for denne udveksling på verdensplan. Direktiv 2011/16/EU blev ændret ved Rådets direktiv (EU) 2015/2376 ⁽⁵⁾, som indeholder bestemmelser om automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn i skattesager, og ved Rådets direktiv (EU) 2016/881 ⁽⁶⁾, som foreskriver obligatorisk automatisk udveksling af land for land-rapporter om multinationale virksomheder blandt skattemyndighederne. I lyset af den betydning, som brugen af oplysninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge kan have for skattemyndighederne, pålægger Rådets direktiv (EU) 2016/2258 ⁽⁷⁾ medlemsstaterne en forpligtelse til at give skattemyndighederne indsigt i de

⁽¹⁾ Udtalelse af 1.3.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 18.1.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv (EU) 2015/2376 af 8. december 2015 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 332 af 18.12.2015, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/881 af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 146 af 3.6.2016, s. 8).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/2258 af 6. december 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 1).

procedurer for passende omhu i forbindelse med kunderne, som pengeinstitutterne anvender, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849⁽¹⁾. Selv om direktiv 2011/16/EU er blevet ændret flere gange for at forbedre de midler, som skattemyndighederne kan bruge til at reagere på aggressiv skatteplanlægning, er der stadig behov for at styrke visse gennemsnitlighedsaspekter ved de nuværende rammer for beskatning.

- (2) Medlemsstaterne har stadig sværere ved at beskytte deres nationale skattegrundlag mod at blive eroderet, da metoderne til skatteplanlægning er blevet stadig mere avancerede, og den øgede mobilitet for både kapital og personer inden for det indre marked ofte udnyttes. Sådanne metoder omfatter almindeligvis aftaler, der indgås på tværs af forskellige jurisdiktioner, og hvor skattepligtige fortjenester flyttes til mere gunstige skatteordninger, eller skatteyderens samlede skattetilsvær mindskes på anden vis. Derfor oplever mange medlemsstater et betydeligt fald i deres skatteindtægter, hvilket hindrer dem i at føre vækstfremmende skattepolitikker. Det er derfor afgørende, at medlemsstaternes skattemyndigheder indhenter omfattende og relevante oplysninger om potentielt aggressive skatteordninger. Takket være sådanne oplysninger vil myndighederne umiddelbart kunne reagere på skadelig skattepraksis og lukke eventuelle smuthuller ved at vedtage lovgivning eller foretage målrettede risikovurderinger og skattekrevisioner. Det forhold, at skattemyndighedernes ikke reagerer på en indberettet ordning, bør dog ikke indebære en accept af gyldigheden eller den skattemæssige behandling af denne ordning.
- (3) Da de fleste potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger spreder sig over flere jurisdiktioner, vil videregivelse af oplysninger om dem frembringe yderligere positive resultater, hvis oplysningerne også udveksles blandt medlemsstaterne. Navnlig er automatisk udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder afgørende for at sikre disse myndigheder de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan træffe foranstaltninger, hvis de bemærker aggressiv skattepraksis.
- (4) I erkendelse af, at gennemsnitlige rammer for udvikling af forretningsaktiviteter kan yde et væsentligt bidrag til at slå ned på skatteundgåelse og -unddragelse på det indre marked, er Kommissionen blevet opfordret til at iværksætte initiativer vedrørende obligatorisk indberetning af oplysninger om potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger, der minder om aktion 12 i OECD's projekt vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS). I denne forbindelse har Europa-Parlamentet efterlyst strengere foranstaltninger rettet mod mellemmand, som medvirker i ordninger, der kan føre til skatteundgåelse og -unddragelse. Det er også vigtigt at bemærke, at OECD i G7-erklæringen af 13. maj 2017 fra Bari om bekæmpelse af skattemæssige overtrædelser og andre ulovlige finansielle strømme blev anmodet om at indlede drøftelser om muligheder for at imødegå ordninger, der er udformet med henblik på at omgå indberetning i henhold til den fælles indberetningsstandard, eller som har til formål at beskytte de reelle ejere ved hjælp af uigennemskuelige strukturer, idet der også tages hensyn til den model for oplysningspligt, som er inspireret af tilgangen til undgåelsesordninger i rapporten om BEPS-aktion 12.
- (5) Det er nødvendigt at minde om, hvordan visse finansielle mellemmand og andre udbydere af skatterådgivning synes at have hjulpet deres kunder aktivt med at skjule penge i udlandet. Hertil kommer, at selv om den fælles indberetningsstandard, der blev introduceret ved direktiv 2014/107/EU, er et væsentligt fremskridt i retning af at fastlægge en ramme for skattemæssig gennemsnitlighed i Unionen, kan den stadig forbedres — i hvert fald med hensyn til oplysninger om finansielle konti.
- (6) Indberetning af potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger kan bidrage effektivt til bestræbelserne på at skabe et miljø med retfærdig beskatning på det indre marked. På denne baggrund vil det være et skridt i den rigtige retning at pålægge mellemmand en forpligtelse til at underrette skattemyndighederne om visse grænseoverskridende ordninger, der potentielt kan bruges til aggressiv skatteplanlægning. For at kunne udforme en mere helhedsorienteret politik er det desuden nødvendigt, at skattemyndighederne efter indberetning af oplysninger deler disse med deres kolleger i de øvrige medlemsstater. Sådanne ordninger har også til formål at gøre den fælles indberetningsstandard mere effektiv. Endvidere er det afgørende at give Kommissionen adgang til en tilstrækkelig mængde oplysninger, så den kan kontrollere, at dette direktiv har den ønskede effekt. Kommissionens adgang til disse oplysninger fratager ikke medlemsstaterne deres forpligtelse til at anmelde statsstøtte til Kommissionen.
- (7) Det erkendes, at indberetning af potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger med større sandsynlighed vil have den ønskede afskrækkende effekt, hvis skattemyndighederne får de relevante oplysninger på et tidligt tidspunkt, dvs. før sådanne ordninger føres ud i livet. For at lette medlemsstaternes forvaltningens arbejde kan den efterfølgende automatiske udveksling af oplysninger om sådanne ordninger finde sted en gang i kvartalet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

- (8) For at sikre et velfungerende indre marked og undgå smuthuller i de foreslåede bestemmelser bør forpligtelsen til at indberette oplysninger pålægges alle aktører, der normalt er involveret i at udforme, markedsføre, tilrettelægge eller forvalte gennemførelsen af en indberetningspligtig grænseoverskridende transaktion eller en række af sådanne transaktioner, og andre, som yder assistance eller rådgivning i den forbindelse. Det bør heller ikke glemmes, at en forpligtelse til at indberette oplysninger i visse tilfælde ikke vil kunne håndhæves over for en mellemmand på grund af fortroligheden af korrespondance mellem advokat og klient, eller en tilsvarende lovbaseret tavshedspligt, eller hvis der ikke findes nogen mellemmand, f.eks. fordi den skattepligtige selv udformer og gennemfører en ordning. Derfor er det afgørende, at skattemyndighederne under sådanne omstændigheder ikke går glip af muligheden for at modtage oplysninger om skatterelaterede ordninger, som kan være knyttet til aggressiv skatteplanlægning. I sådanne tilfælde er det således nødvendigt at flytte forpligtelsen til at indberette oplysninger over på den skatteyder, der nyder godt af ordningen.
- (9) Aggressive skatteplanlægningsordninger er med årene blevet stadig mere komplekse, og de ændres og tilpasses løbende som en reaktion på defensive modforanstaltninger fra skattemyndighedernes side. I betragtning af dette ville det være mere effektivt at forsøge at optrevle potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger ved at udarbejde en liste over de egenskaber og elementer, der i særlig grad antyder, at der er tale om skatteundgåelse eller misbrug, i stedet for at definere begrebet aggressiv skatteplanlægning. Disse egenskaber og elementer benævnes også »kendetegn«.
- (10) Da det primære formål dette direktiv om indberetning af potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger bør være at sikre et velfungerende indre marked, er det afgørende, at der ikke foretages regulering på EU-plan, ud over hvad der er nødvendigt for at opnå de tilstræbte mål. Derfor er det nødvendigt at begrænse anvendelsen af eventuelle fælles bestemmelser om indberetning, så den kun omfatter grænseoverskridende situationer, altså situationer, der enten involverer mere end én medlemsstat eller en medlemsstat og et tredjeland. Under sådanne omstændigheder kan det på grund af den potentielle indvirkning på det indre markeds funktion retfærdiggøres, at der er behov for at vedtage et sæt fælles regler frem for at overlade spørgsmålet til de enkelte medlemsstater. En medlemsstat kan træffe yderligere nationale indberetningsforanstaltninger af lignende art, men eventuelle indsamlede oplysninger ud over dem, der i henhold til dette direktiv er indberetningspligtige, bør ikke automatisk meddeles de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater. Disse oplysninger kan udveksles efter anmodning eller spontant i henhold til gældende regler.
- (11) I betragtning af, at de ordninger, som der indberettes oplysninger om, bør have en grænseoverskridende dimension, er det vigtigt at dele de relevante oplysninger med skattemyndighederne i de øvrige medlemsstater for at sikre, at dette direktiv bliver så effektivt som muligt med hensyn til at afskrække brugere af aggressiv skatteplanlægning. Mekanismen til udveksling af oplysninger i forbindelse med grænseoverskridende forhåndstilsagn i skattesager og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger bør også bruges til at fremme obligatorisk og automatisk udveksling af indberettede oplysninger om potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger blandt skattemyndighederne i Unionen.
- (12) For at lette automatisk udveksling af oplysninger og sikre mere effektiv udnyttelse af ressourcerne bør udvekslingerne foretages via det fælles kommunikationsnetværk (CCN), som er udviklet på EU-plan. I denne sammenhæng registreres oplysningerne i et sikret centralregister med data om det administrative samarbejde på beskatningsområdet. Medlemsstaterne bør pålægges at træffe en række praktiske foranstaltninger for at standardisere udvekslingen af alle nødvendige oplysninger ved bl.a. at oprette en standardformular. Der bør desuden fastsættes sproglige krav i forbindelse med den planlagte udveksling af oplysninger, og CCN-netværket bør opgraderes.
- (13) For at minimere omkostningerne og de administrative byrder for både skatteforvaltninger og mellemmand og for at sikre dette direktivs effektivitet med hensyn til at afskrække brugere af aggressiv skatteplanlægning bør anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger inden for Unionen være i overensstemmelse med den internationale udvikling. Der bør indføres et særligt kendetegn for at imødegå ordninger, der er udformet med henblik på at omgå den indberetningspligt, der omfatter automatisk udveksling af oplysninger. For så vidt angår dette kendetegn bør aftaler om automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti i henhold til den fælles indberetningsstandard sidestilles med indberetningspligten i artikel 8, stk. 3a, i direktiv 2014/107/EU og bilag I dertil. I forbindelse med gennemførelsen af de dele af nærværende direktiv, der omhandler ordninger til undgåelse af den fælles indberetningsstandard og ordninger, der involverer juridiske personer, juridiske ordninger eller andre lignende strukturer, kan medlemsstaterne anvende OECD's arbejde og mere specifikt dens model for oplysningspligt for at imødegå ordninger til undgåelse af den fælles indberetningsstandard og uigennemsigtige strukturer i udlandet samt kommentarerne hertil, som en kilde til illustration eller fortolkning, for at sikre en ensartet anvendelse i alle medlemsstater, for så vidt som disse tekster er tilpasset bestemmelserne i EU-retten.

- (14) Selv om direkte beskatning fortsat hører under medlemsstaternes beføjelser, bør der nævnes en virksomheds-skattesats på nul eller næsten nul udelukkende med henblik på en klar afgrænsning af anvendelsesområdet for det kendetegn, der omfatter ordninger med grænseoverskridende transaktioner, som mellemmand eller eventuelt skatteydere har pligt til at indberette i henhold til direktiv 2011/16/EU, og som de kompetente myndigheder automatisk bør udveksle oplysninger om. Der bør i øvrigt erindres om, at grænseoverskridende aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger med det hovedformål, eller der som et af hovedformålene har, at opnå en skattefordel, som virker mod formålet eller hensigten med gældende skatteret, er omfattet af den generelle regel om bekæmpelse af misbrug, som fastsat i artikel 6 i Rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾.
- (15) For at forbedre mulighederne for, at dette direktiv bliver effektivt, bør medlemsstaterne fastsætte sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv. Sådanne sanktioner bør være effektive, forholdsmæssige og have en afskrækkende virkning.
- (16) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv, og navnlig for den automatiske udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage en standardformular med et begrænset antal bestanddele, bl.a. med relation til sprogordninger. Af samme årsag bør Kommissionen også tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage de nødvendige praktiske foranstaltninger for at opgradere centralregistret med data om det administrative samarbejde på beskatningsområdet. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (17) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽³⁾. Enhver behandling af personoplysninger, der foretages inden for rammerne af dette direktiv, skal være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽⁴⁾ og forordning (EF) nr. 45/2001.
- (18) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (19) Målet for dette direktiv, nemlig at gøre det indre marked mere velfungerende ved at modvirke brugen af aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af, at dette direktiv målrettes mod ordninger, der udvikles med henblik på at drage fordel af ineffektivitet på markedet, som bunder i samspillet mellem forskelligartede nationale skatteregler, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, navnlig i betragtning af at det begrænses til grænseoverskridende ordninger, der vedrører enten mere end én medlemsstat eller en medlemsstat og et tredjeland.
- (20) Direktiv 2011/16/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2011/16/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 affattes således:

a) I nr. 9) foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra a), affattes således:

»a) i forbindelse med artikel 8, stk. 1, og artikel 8a, 8aa og 8ab systematisk meddelelse til en anden medlemsstat, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd, med forud fastsatte regelmæssige intervaller. I forbindelse med artikel 8, stk. 1, vedrører henvisningen til tilgængelige oplysninger de oplysninger i sagsakterne i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, som kan indhentes i medfør af procedurerne til indsamling og behandling af oplysninger i den pågældende medlemsstat«

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

ii) Første afsnit, litra c), affattes således:

»c) i forbindelse med andre bestemmelser i dette direktiv end artikel 8, stk. 1 og 3a, og artikel 8a, 8aa og 8ab systematisk meddelelse af oplysninger, som er defineret på forhånd, jf. dette nummers litra a) og b).«

iii) Andet afsnit, første punktum, affattes således:

»I forbindelse med artikel 8, stk. 3a og 7a, artikel 21, stk. 2, artikel 25, stk. 2 og 3, og bilag IV tillægges udtrykkene med stort begyndelsesbogstav den betydning, de har i henhold til de tilsvarende definitioner fastsat i bilag I.«

b) Følgende numre tilføjes:

»18) »grænseoverskridende ordning«: en ordning i enten mere end én medlemsstat eller en medlemsstat og et tredjeland, hvor mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) ikke alle deltagerne i ordningen er skattemæssigt hjemmehørende i den samme jurisdiktion
- b) en eller flere af deltagerne i ordningen er samtidig skattemæssigt hjemmehørende i mere end en jurisdiktion
- c) en eller flere af deltagerne i ordningen driver forretning i en anden jurisdiktion gennem et fast driftssted, der er beliggende i denne jurisdiktion, og ordningen udgør en del af eller hele det pågældende faste driftssteds virksomhed
- d) en eller flere af deltagerne i ordningen udfører en aktivitet i en anden jurisdiktion uden at være skattemæssigt hjemmehørende eller oprette et fast driftssted, der er beliggende i denne jurisdiktion
- e) sådanne ordninger har en mulig indvirkning på den automatiske udveksling af oplysninger eller identifikation af det reelle ejerskab.

Med henblik på denne artikels nr. 18)-25), artikel 8ab og bilag IV skal en ordning også omfatte en række ordninger. En ordning kan omfatte flere trin eller dele

19) »indberetningspligtig grænseoverskridende ordning«: enhver grænseoverskridende ordning som indeholder mindst et af de kendetegn, der er fastlagt i bilag IV

20) »kendetegn«: et træk eller en egenskab ved en grænseoverskridende ordning, som antyder, at der er en potentiel risiko for skatteundgåelse, jf. bilag IV

21) »mellemmand«: enhver person, som udformer, markedsfører, tilrettelægger eller tilrådgivningsstillinger med henblik på gennemførelse eller forvalter gennemførelsen af en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning.

Det betyder også, at enhver person, som under hensyntagen til alle relevante kendsgerninger og omstændigheder og på grundlag af de foreliggende oplysninger og den relevante ekspertise og forståelse, som er nødvendig for at levere sådanne tjenesteydelser, er bekendt med eller med rimelighed kunne forventes at vide, at vedkommende har forpligtet sig til at yde, direkte eller ved hjælp af andre personer, støtte, assistance eller rådgivning med hensyn til udførelse, markedsføring, tilrettelæggelse, tilrådgivningsstilling med henblik på gennemførelsen eller forvaltning af gennemførelsen af en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning. Enhver person har ret til at dokumentere, at denne person ikke var bekendt med og ikke med rimelighed kunne forventes at være bekendt med, at denne person var involveret i en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning. Til dette formål kan denne person henvise til alle relevante kendsgerninger og omstændigheder samt de foreliggende oplysninger og dennes relevante ekspertise og forståelse.

For at være mellemmand skal en person opfylde mindst en af følgende yderligere betingelser:

- a) være skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat
- b) have et fast driftssted i en medlemsstat, hvorigennem tjenesteydelserne med hensyn til ordningen leveres
- c) være etableret i eller underlagt lovgivningen i en medlemsstat
- d) være registreret i en faglig sammenslutning, der beskæftiger sig med juridiske tjenester, beskatningsrelaterede tjenester eller konsulenttjenester i én medlemsstat

22) »relevant skatteyder«: enhver person, for hvem en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning stilles til rådighed med henblik på gennemførelse, eller som er parat til at gennemføre en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning, eller som har gennemført det første skridt i en sådan ordning

- 23) For så vidt angår artikel 8ab »forbundet foretagende«: en person, der er knyttet til en anden person på mindst en af følgende måder:
- a) en person medvirker ved forvaltningen af en anden persons sager i kraft af sin mulighed for at udøve en væsentlig indflydelse på den anden person
 - b) en person har en del af kontrollen over en anden person, da førstnævnte besidder en aktiebeholdning, der giver vedkommende mere end 25 % af stemmerettighederne
 - c) en person deltager i en anden persons kapital i kraft af en ejendomsret, som direkte eller indirekte overstiger 25 % af kapitalen
 - d) en person er berettiget til mindst 25 % af en anden persons fortjenester.
- Hvis mere end en person deltager, jf. litra a)-d), i ledelsen af, kontrollen med, kapitalen eller fortjenesterne i samme person, betragtes alle de pågældende personer som forbundne foretagender.
- Hvis de samme personer deltager, jf. litra a)-d), i ledelsen af, kontrollen med, kapitalen eller fortjenesterne i mere end én person, betragtes alle de pågældende personer som forbundne foretagender.
- For så vidt angår dette nummer skal en person, der handler sammen med en anden person for så vidt angår stemmerettigheder eller kapitalejerskab af en enhed, anses som indehaver af deltagelse i alle stemmerettigheder eller hele kapitalen i den pågældende enhed, der er ejet af en anden person.
- Ved indirekte deltagelse fastsættes opfyldelsen af kravene i litra c) ved at multiplicere procenterne i alle successive led. En person, der råder over mere end 50 % af stemmerettighederne, anses for at råde over 100 %.
- En fysisk person, dennes ægtefælle og dennes slægtninge i opstigende eller nedstigende linje behandles som en enkelt person
- 24) »markedsegnet ordning«: en grænseoverskridende ordning, som udformes, markedsføres, er klar til gennemførelse eller stilles til rådighed for gennemførelsen uden nødvendigvis at være væsentligt tilpasset
- 25) »skræddersyet ordning«: enhver grænseoverskridende ordning, der ikke er en markedsegnet ordning.«

2) følgende artikel indsættes:

»Artikel 8ab

Anvendelsesområde og betingelser for obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger vedrørende indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at mellemmand indgiver oplysninger, som de er bekendt med, i besiddelse af eller kontrollerer, om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger til de kompetente myndigheder inden 30 dage fra:

- a) dagen efter den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning stilles til rådighed med henblik på gennemførelse eller
- b) dagen efter at den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning er klar til gennemførelse eller
- c) når det første skridt i gennemførelsen af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning er taget, afhængigt af hvad der indtræffer først.

Uanset første afsnit påhviler det også mellemmand, der er omhandlet i artikel 3, nr. 21), andet afsnit, at indgive oplysninger inden 30 dage fra dagen efter den dato, hvor de direkte eller ved hjælp af andre personer har ydet støtte, assistance eller rådgivning.

2. I tilfælde af markedsegne ordninger skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at mellemmanden aflægger periodisk beretning hver tredje måned, som giver en opdatering, der indeholder nye oplysninger som omhandlet i stk. 14, litra a), (d), (g) og (h), der er blevet tilgængelige, siden den seneste beretning blev indgivet.

3. Hvis mellemmanden er forpligtet til at indgive oplysninger om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger til de kompetente myndigheder i mere end én medlemsstat, skal sådanne oplysninger kun indgives i den medlemsstat, der optræder først i nedenstående liste:

- a) medlemsstaten, hvor mellemmanden er skattemæssigt hjemmehørende

- b) medlemsstaten, hvor mellemmanden har sit faste driftssted, hvorigennem tjenesteydelserne i forbindelse med ordningen leveres
- c) medlemsstaten, hvor mellemmanden er etableret eller underlagt lovgivningen
- d) medlemsstaten, hvor mellemmanden er registreret i en faglig sammenslutning, der beskæftiger sig med juridiske tjenester, beskatningsrelaterede tjenester eller konsulenttjenester.

4. hvor der i henhold til stk. 3 er flere forpligtelser til indberetning, er mellemmanden fritaget fra at skulle indgive oplysninger, hvis den pågældende i overensstemmelse med national lovgivning kan godtgøre, at de samme oplysninger er blevet indgivet i en anden medlemsstat.

5. Hver medlemsstat kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at give mellemmanden ret til en fritagelse fra at skulle indgive oplysninger om en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning, hvis indberetningspligten krænker fortroligheden af korrespondancen mellem advokat og klient, eller en tilsvarende lovbaseret tavshedspligt i henhold til medlemsstatens nationale lovgivning. I sådanne tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at mellemmand straks underretter enhver anden mellemmand eller, hvis der ikke findes nogen mellemmand, den relevante skatteyder om deres indberetningsforpligtelser i henhold til stk. 6.

Mellemmand kan kun være berettiget til en fritagelse i henhold til første afsnit i det omfang, de opererer inden for grænserne af den relevante nationale lovgivning, der definerer deres erhverv.

6. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at hvis der ikke findes nogen mellemmand, eller hvis mellemmanden underretter den relevante skatteyder eller en anden mellemmand om anvendelsen af en fritagelse i henhold til stk. 5, påhviler forpligtelsen til at indgive oplysninger om en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning den anden underrettede mellemmand eller, hvis der ikke findes nogen mellemmand, den relevante skatteyder.

7. Den relevante skatteyder, som har indberetningspligten, indgiver oplysningerne senest 30 dage fra dagen efter den dato, hvor den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning stilles til rådighed til gennemførelse for den relevante skatteyder eller er klar til gennemførelse af den relevante skatteyder, eller når det første skridt i gennemførelsen heraf er blevet taget i relation til den relevante skatteyder, afhængigt af hvad der indtræffer først.

Hvis den relevante skatteyder er forpligtet til at indgive oplysninger om den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning til de kompetente myndigheder i mere end én medlemsstat, skal sådanne oplysninger kun indgives til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der optræder først i nedenstående liste:

- a) i den medlemsstat, hvor den relevante skatteyder er skattemæssigt hjemmehørende
- b) i den medlemsstat, hvor den relevante skatteyder har et fast driftssted, der nyder godt af ordningen
- c) i den medlemsstat, hvor den relevante skatteyder oppebærer indkomst eller genererer overskud, selv om den relevante skatteyder ikke er skattemæssigt hjemmehørende og ikke har et fast driftssted i en medlemsstat
- d) i den medlemsstat, hvor den relevante skatteyder udøver en aktivitet, selv om den relevante skatteyder ikke er skattemæssigt hjemmehørende og ikke har noget fast driftssted i nogen medlemsstat.

8. Hvor der i henhold til stk. 7 er flere forpligtelser til indberetning, er den relevante skatteyder fritaget fra at skulle indgive oplysninger, hvis vedkommende i overensstemmelse med national lovgivning kan godtgøre, at de samme oplysninger er blevet indgivet i en anden medlemsstat.

9. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at hvis der er mere end en enkelt mellemmand, påhviler forpligtelsen til at indgive oplysninger om den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning alle mellemmand, der er involveret i samme indberetningspligtige grænseoverskridende ordning.

En mellemmand er kun fritaget fra at skulle indgive oplysninger i det omfang, vedkommende kan godtgøre i overensstemmelse med national lovgivning, at de samme oplysninger, der er omhandlet i stk. 14, allerede er indgivet af en anden mellemmand.

10. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at hvis indberetningspligten påhviler den relevante skatteyder, og hvis der er mere end én relevant skatteyder, er den relevante skatteyder, der skal indgive oplysninger i overensstemmelse med stk. 6, den første i nedenstående liste:

- a) Den relevante skatteyder, som indgik den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning med mellemmanden
- b) Den relevante skatteyder, som forvalter gennemførelsen af ordningen.

Enhver relevant skatteyder er kun fritaget fra at skulle indgive oplysninger i det omfang, vedkommende i overensstemmelse med national lovgivning kan godtgøre, at de samme oplysninger, der er omhandlet i stk. 14, allerede er indgivet af en anden relevant skatteyder.

11. Hver medlemsstat kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at hver relevant skatteyder skal indgive oplysninger om sin brug af ordningen til skattemyndighederne i hvert år, vedkommende bruger den.
12. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at pålægge mellemmand og relevante skatteydere at indgive oplysninger om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger, hvor det første skridt blev gennemført mellem ikrafttrædelsesdatoen og datoen for anvendelsen af dette direktiv. Mellemmand og relevante skatteydere skal indgive oplysninger om disse indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger senest den 31. august 2020.
13. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor oplysningerne er indgivet i henhold til denne artikels stk. 1-12, skal gennem en automatisk udveksling videregive de i denne artikels stk. 14 anførte oplysninger til de kompetente myndigheder i alle øvrige medlemsstater i overensstemmelse med bestemmelserne om den praktiske gennemførelse i artikel 21.
14. De oplysninger, som den kompetente myndighed i medlemsstaten skal videregive i henhold til stk. 13, skal eventuelt omfatte følgende:
- a) identifikation af mellemmand og relevante skatteydere, herunder deres navn, fødselsdato og fødested (i tilfælde af et individ), skattemæssige hjemsted, skatteregistreringsnummer, og i givet fald af de personer, der er forbundne foretagender i forhold til den relevante skatteyder
 - b) nærmere oplysninger om de i bilag IV fastlagte kendetegn, der gør den grænseoverskridende ordning indberetningspligtig
 - c) en sammenfatning af indholdet af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning, herunder angivelse af et eventuelt navn, hvorunder den almindeligvis er kendt, og en abstrakt beskrivelse af de pågældende forretningsaktiviteter eller ordninger, uden at det fører til offentliggørelse af erhvervsmæssige, industrielle eller faglige hemmeligheder, en fremstillingsmetode eller oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser
 - d) den dato, hvor det første skridt i gennemførelsen af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning er eller vil blive taget
 - e) oplysninger om de nationale bestemmelser, der udgør grundlaget for den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning
 - f) værdien af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning
 - g) identifikation af den/de relevante skatteyder(e)s medlemsstat og enhver anden medlemsstat, som sandsynligvis vil blive berørt af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning
 - h) identifikation af eventuelle andre personer i en medlemsstat, der sandsynligvis vil blive berørt af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning med en angivelse af, hvilke medlemsstater denne person er knyttet til.
15. Reagerer en skattemyndighed ikke på en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning, indebærer dette ikke en accept af gyldigheden eller den skattemæssige behandling af denne ordning.
16. For at lette udvekslingen af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 13, vedtager Kommissionen de bestemmelser, der er nødvendige for den praktiske gennemførelse af denne artikel, herunder foranstaltninger, der skal standardisere meddelelsen af oplysninger i henhold til denne artikels stk. 14, som led i proceduren for fastlæggelse af den standardformular, der er omhandlet i artikel 20, stk. 5.
17. Kommissionen har ikke adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 14, litra a), c) og h).
18. Den automatiske udveksling af oplysninger skal finde sted inden for én måned efter udløbet af det kvartal, hvor oplysningerne blev indgivet. De første oplysninger meddeles senest den 31. oktober 2020.«
- 3) Artikel 20, stk. 5, affattes således:
- »5. Kommissionen fastlægger standardformularer, herunder sprogordninger, i overensstemmelse med proceduren i artikel 26, stk. 2, i følgende tilfælde:
- a) ved automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger i medfør af artikel 8a før den 1. januar 2017
 - b) ved automatisk udveksling af oplysninger om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger i medfør af artikel 8ab før den 30. juni 2019.

Disse standardformularer må ikke omfatte flere elementer for udveksling af oplysninger end dem, der er anført i artikel 8a, stk. 6, og artikel 8ab, stk. 14, og andre relaterede områder, der er knyttet til disse elementer, og som er nødvendige for at opfylde målene i henholdsvis artikel 8a og artikel 8ab.

De sprogordninger, der er omhandlet i første afsnit, forhindrer ikke medlemsstaterne i at meddele de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8a og 8ab, på et hvilket som helst af Unionens officielle sprog. Disse sprogordninger kan dog omfatte bestemmelser om, at de centrale elementer i disse oplysninger også skal sendes på et andet af Unionens officielle sprog.«

4) Artikel 21, stk. 5, affattes således:

»5. Senest den 31. december 2017 udvikler og stiller Kommissionen teknisk og logistisk støtte til et sikkert centralregister på medlemsstatsniveau for administrativt samarbejde på beskatningsområdet til rådighed, hvor oplysninger, der skal meddeles i forbindelse med artikel 8a, stk. 1 og 2, indføres med henblik på den automatiske udveksling, der er omhandlet i de nævnte stykker.

Senest den 31. december 2019 udvikler og stiller Kommissionen teknisk og logistisk støtte til et sikkert centralregister på medlemsstatsniveau for administrativt samarbejde på beskatningsområdet til rådighed, hvor oplysninger, der skal meddeles i forbindelse med artikel 8ab, stk. 13, 14 og 16, indføres med henblik på den automatiske udveksling, der er omhandlet i de nævnte stykker.

De kompetente myndigheder i alle medlemsstater har adgang til de oplysninger, der indføres i dette register. Kommissionen har også adgang til de oplysninger, der indføres i dette register, dog med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 8a, stk. 8, og artikel 8ab, stk. 17. Kommissionen vedtager de nødvendige praktiske bestemmelser efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

Indtil dette sikre centralregister er sat i drift, foretages den automatiske udveksling, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 1 og 2, og artikel 8ab, stk. 13, 14 og 16, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 og de gældende praktiske ordninger.«

5) Artikel 23, stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaterne sender Kommissionen en årlig vurdering af effektiviteten af den automatiske udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 8, 8a, 8aa og 8ab og af de opnåede konkrete resultater. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter formatet og betingelserne for meddelelse af den årlige vurdering. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter proceduren i artikel 26, stk. 2.«

6) Artikel 25a affattes således:

»Artikel 25a

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv vedrørende artikel 8aa og 8ab, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.«

7) Artikel 27 affattes således:

»Artikel 27

Rapportering

1. Hvert femte år efter den 1. januar 2013 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv.

2. Hvert andet år efter den 1. juli 2020 evaluerer medlemsstaterne og Kommissionen relevansen af bilag IV, og Kommissionen forelægger en rapport for Rådet. Denne rapport ledsages eventuelt af et forslag til retsakt.«

8) Teksten i bilaget til dette direktiv tilføjes som bilag IV.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2019 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. juli 2020.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. maj 2018.

På Rådets vegne
V. GORANOV
Formand

BILAG

»BILAG IV

KENDETEGN

Del I. Kriteriet om det primære formål

Der må kun tages hensyn til de generelle kendetegn i kategori A og de særlige kendetegn i kategori B og i kategori C, stk. 1, litra b), nr. i), samt litra c) og d), hvis »kriteriet om det primære formål« er opfyldt.

Dette kriterium er opfyldt, hvis det kan fastslås, at det primære formål eller et af de vigtigste formål, som under hensyntagen til alle relevante forhold og omstændigheder en person med rimelighed kan forvente at opnå ved en ordning, består i at opnå en skattefordel.

I forbindelse med kendetegnet i kategori C, stk. 1, kan opfyldelsen af betingelserne i kategori C, stk. 1, litra b), nr. i), samt litra c) eller d), ikke i sig selv være en grund til at konkludere, at en ordning opfylder kriteriet om det primære formål.

Del II. Kategorier af kendetegn

A. Generelle kendetegn, som kan være relevante ved kontrollen af, om kriteriet om det primære formål er opfyldt

1. En ordning, hvor den relevante skatteyder eller en deltager i ordningen forpligter sig til at overholde en tavshedspligt, som kan betyde, at vedkommende ikke må afsløre, hvordan ordningen/ordningerne kan sikre en skattefordel i forhold til andre mellemmand eller skattemyndighederne.
2. En ordning, hvor mellemmanden er berettiget til et honorar (eller en rente, et vederlag for finansieringsomkostninger og andre omkostninger) for ordningen, og dette honorar fastsættes på basis af:
 - a) den skattefordel, der udledes af ordningen, eller
 - b) hvorvidt der rent faktisk drages en skattefordel af ordningen. Her pålægges mellemmanden bl.a. en forpligtelse til at refundere hele eller en del af honoraret, hvis den tilsigtede skattefordel ved ordningen ikke opnås helt eller delvist.
3. en ordning, der i væsentlig grad har standarddokumentation og/eller -struktur og er tilgængelig for mere end én relevant skatteyder uden i væsentlig grad at skulle tilpasses til gennemførelsen.

B. Særlige kendetegn i forbindelse med kontrollen af, om kriteriet om det primære formål er opfyldt

1. en ordning, hvorved en deltager i ordningen tager uberettigede skridt, som består i at erhverve en tabsgivende virksomhed, stoppe denne virksomheds hovedaktivitet og dække dens tab for at nedbringe sin skattepligt, herunder gennem en overførsel af disse underskud til en anden jurisdiktion eller ved at fremskynde anvendelsen af tabene.
2. En ordning, der bevirker, at en indtægt omdannes til kapital, gaver eller andre former for indkomst, som beskattes lavere eller fritages fra skat.
3. En ordning, der omfatter cirkulære transaktioner, som fører til round-tripping af midler, navnlig ved at inddrage mellemmand uden andre primære kommercielle funktioner eller transaktioner, der udligner hinanden eller har andre lignende egenskaber.

C. Særlige kendetegn i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner

1. En ordning, hvor der foretages fradragsberettigede grænseoverskridende betalinger mellem to eller flere indbyrdes forbundne foretagender, og hvor mindst et af følgende forhold gør sig gældende:
 - a) modtageren er ikke skattemæssigt hjemmehørende i nogen skattejurisdiktion
 - b) modtageren er skattemæssigt hjemmehørende i en jurisdiktion, men denne jurisdiktion:
 - i) opkræver ikke nogen virksomhedsskat eller opkræver en virksomhedsskattesats på nul eller næsten nul procent eller
 - ii) er opført på en liste over tredjelandes jurisdiktioner, som medlemsstaterne kollektivt eller inden for rammerne af OECD har vurderet som værende ikkesamarbejdsvillige.

- c) betalingerne fritages helt fra beskatning i den jurisdiktion, hvor modtageren er skattemæssigt hjemmehørende
 - d) betalingerne er genstand for en præferentiel skatteordning i den jurisdiktion, hvor modtageren er skattemæssigt hjemmehørende.
2. Fradrag af samme afskrivninger på aktivet påberåbes i mere end en jurisdiktion.
 3. Fritagelse fra dobbeltbeskatning af samme indkomst eller kapital påberåbes i mere end en jurisdiktion.
 4. Der findes en ordning, som omfatter overførsel af aktiver, og hvor der i de involverede jurisdiktioner er en væsentlig forskel på det beløb, der skal betales som modydelse for aktiverne.

D. Særlige kendetegn vedrørende aftaler om automatisk udveksling af oplysninger og reelt ejerskab

1. En ordning, som kan underminere indberetningspligten i henhold til lovgivningen til gennemførelse af EU-lovgivningen eller tilsvarende aftaler om automatisk udveksling af oplysninger om Finansielle konti, herunder aftaler med tredjelande, eller som udnytter fraværet af sådan lovgivning eller sådanne aftaler. Sådanne ordninger skal mindst omfatte følgende:
 - a) anvendelse af en konto, et produkt eller en investering, som ikke er eller foregiver ikke at være en Finansiell konto, men har kendetegn, som i alt væsentligt svarer til en Finansiell kontos
 - b) overførsel af Finansielle konti eller aktiver eller anvendelse af jurisdiktioner, der ikke er bundet af den automatiske udveksling af oplysninger om Finansielle konti med den relevante skatteydets bopælsstat
 - c) omklassificering af indtægt og kapital til produkter eller betalinger, der ikke er omfattet af automatisk udveksling af oplysninger om Finansielle konti
 - d) overførsel eller konvertering af et Finansielt institut eller en Finansiell konto eller aktiverne deri til et Finansiell institut eller en Finansiell konto eller aktiver, der ikke er underlagt indberetning i henhold til den automatiske udveksling af oplysninger om Finansielle konti
 - e) anvendelse af juridiske enheder, ordninger eller strukturer, der fjerner eller har til formål at fjerne indberetning af en eller flere Kontohavere eller Kontrollerende personer i henhold til den automatiske udveksling af oplysninger om Finansielle konti
 - f) ordninger, der underminerer eller udnytter svagheder i procedurerne for passende omhu, der anvendes af Finansielle institutter til at overholde deres forpligtelser til at indberette oplysninger om Finansielle konti, herunder anvendelsen af jurisdiktioner med utilstrækkelige eller svage systemer til håndhævelse af lovgivningen om bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller med svage gennemsigtighedskrav for juridiske personer eller juridiske ordninger.
2. En ordning, som indebærer en uigennemskuelig juridisk eller reel ejerskabskæde med anvendelse af personer, juridiske ordninger eller strukturer:
 - a) som ikke viderefører en væsentlig økonomisk aktivitet, der understøttes af personale, udstyr, aktiver og lokaler, og
 - b) som er etableret, forvaltet, hjemmehørende, kontrolleret eller oprettet i enhver anden jurisdiktion end den jurisdiktion, hvor en eller flere af de reelle ejere af de aktiver, der ejes af sådanne personer, juridiske ordninger eller strukturer, er hjemmehørende, og
 - c) når de Reelle Ejere af sådanne personer, juridiske ordninger eller strukturer, som fastsat i direktiv (EU) 2015/849, er gjort uidentificerbare.

E. Særlige kendetegn vedrørende interne afregningspriser

1. En ordning, der indebærer anvendelse af ensidige safe harbour-regler.
2. En ordning, der indebærer overførsel af immaterielle aktiver, der er svære at værdisætte. Begrebet »immaterielle aktiver, der er svære at værdisætte«, omfatter immaterielle aktiver eller rettigheder i immaterielle aktiver, for hvilke der på tidspunktet for deres overførsel mellem forbundne foretagender:
 - a) ikke findes noget pålideligt sammenligningsmateriale, og

- b) hvor der på tidspunktet for transaktionernes indgåelse er højst usikre prognoser for de fremtidige pengestrømme eller indtægter, der forventes opnået fra de overførte immaterielle aktiver, eller hvor de antagelser, der anvendes ved værdiansættelsen af de immaterielle aktiver, er højst usikre, hvilket gør det vanskeligt på tidspunktet for overførslen at forudsige de immaterielle aktivers succes i sidste ende.
3. En ordning, som indebærer en koncernintern, grænseoverskridende overførsel af funktioner og/eller risici og/eller aktiver, hvis overdragerens eller overdragernes forventede årlige indtægter før renter og skat (EBIT) i en periode på tre skatteår efter overførslen udgør højst 50 % af overdragerens eller overdragernes forventede årlige indtægter før renter og skat (EBIT), hvis overførslen ikke var blevet foretaget.«
-